

بسمه تعالی

مجلس شورای اسلامی
دوره اول - سال چهارم

شماره ترتیب چاپ ۱۶۷۷
۱۳۶۲ - ۱۳۶۳

شماره ۱۶۱۸۲

تاریخ ۱۳۶۲/۳/۱۶

حجت الاسلام آقای هاشمی رفسنجانی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه راجع به الحاق ۲ بند به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری که بنا به پیشنهاد شماره ۲۱/۵۳۷۷ مورخ ۱۳۶۱/۹/۲۵ سازمان امور اداری و استخدامی کشور در جلسه مورخ ۱۳۶۲/۲/۱۴ هیات وزیران بتصویب رسیده است به پیوست تقدیم و تقاضای تصویب آنرا دارد.

نخست وزیر

میرحسین موسوی

باتوجه به شمول قانون استخدام کشوری در مورد موسسات مختلف دولتی که دارای مسوولیت‌های خاصی در زمینه‌های فنی و تولیدی میباشند و با در نظر قرار دادن این موضوع که مسائل استخدامی در زمینه‌های سختی و صعوبت کار و ثوبت کاری در قانون مذکور پیش بینی نشده و ضرورت امر ایجاب مینماید که برای رفع اینگونه نواقض موجود در قانون فوق الذکر راه حل قانونی پیش بینی گردد و با اطمینان نظر به اینکه میتوان با پرداخت فوق العاده‌هایی تحت عنوان سختی شرایط محیط کار و ثوبت کاری تأخیدی ضررهای ناشی از کار در محیط‌های نامساعد و نامطلوب و سخت را جبران نمود، لذا جهت اجرای عدالت و لزوم هماهنگی در پرداخت، لایحه زیر تهیه و تقدیم میگردد.

لایحه راجع به الحاق ۲ بند به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری

بندهای زیر بعنوان بندهای "خ" و "د" به ذیل ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری اضافه میگردد.

خ - فوق العاده سختی شرایط محیط کار فقط به مستخدمینی که در شرایط غیر متعارف

محرط کار مجبور به انجام وظیفه میباشد قابل پرداخت است.

د - فوق العاده نوبت کاری به مستخدمینی که در نوبتهای غیر متعارف مجبور به انجام وظیفه میباشد قابل پرداخت است . / ن

نخست وزیر معاون نخست وزیر و دبیرکل سازمان امور اداری و استخدامی کشور

تاریخ چاپ ۱۳۶۲/۳/۲۳

ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری

ماده ۳۹ - وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی میتوانند علاوه بر فوق العاده شغل مذکور در ماده ۳۸ این قانون فوق العاده‌هایی بشرح زیر به مستخدمین پرداخت کنند .

الف - فوق العاده اضافه‌کار که فقط در قبال ساعات کار اضافی برای انجام وظایف مشخص بطور غیر مستمر قابل پرداخت است .

ب - فوق العاده بدی آب و هوا به مستخدمینی که در نقاط بد آب و هوا انجام وظیفه میکنند قابل پرداخت است .

ب - فوق العاده محرومیت از تسهیلات زندگی به مستخدمینی که در نقاطی خدمت میکنند که فاقد تسهیلات لازم زندگی است قابل پرداخت است .

ت - فوق العاده محل خدمت که فقط به مستخدمینی که محل جغرافیائی خدمت آنان تغییر میکند حداکثر بعدت پنج سال در هر محل قابل پرداخت است .

ث - فوق العاده روزانه که فقط در قبال روزهایی که مستخدم خارج از محل خدمت خود انجام وظیفه میکند قابل پرداخت است .

ج - فوق العاده اشتغال خارج از کشور فقط به مستخدمینی که در خارج از کشور انجام وظیفه میکنند قابل پرداخت است .

ج - فوق العاده کسر صندوق که فقط به تحویلداران و تحصیلداران و مامورین پرداخت قابل پرداخت است .

ج - فوق العاده تضمین که فقط به صاحب جمنان نقدی یا جنسی قابل پرداخت است . تبصره - حداکثر مدتی که مستخدم در طول خدمت خود در یک نقطه بد آب و هوا خدمت خواهد کرد نباید از پنج سال تجاوز کند مگر با رضایت مستخدم که در هر حال فوق العاده‌های موضوع بندهای ب و پ این ماده طبق مقررات مربوط با پرداخت خواهد شد .

دولت مکلف است ترتیبات و ضوابطی برای تغییر محل جغرافیائی خدمت مستخدمین تعیین کند .